

## Izmjena optužnice od 25. kolovoza 2008. godine

Podneskom od 25. kolovoza 2008. godine ŽDO iz Vukovara ponovo je izmijenilo optužnicu. **Odustalo je od kaznenog progona protiv opt. Aleksandra Anđelića, opt. Stanislava Simića i opt. Srđana Anđelića** „zbog nepostojanja osnovane sumnje na počinjenje gore navedenog krivičnog djela, dok ujedno mijenjamo činjenični opis u našem aktu gornjeg broja od 17. siječnja 2008. godine, ..... tako da umjesto dosadašnjeg činjeničnog stanja, isti sada glasi“:

U razdoblju od 4. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u Miluševcima, Čakovcima i Tompojevicima, a posebno nakon što je 8. listopada 1991. godine tzv. JNA zajedno s pridruženim paravojnim četničkim formacijama i domicilnim osobama srpske nacionalnosti okupirala ta sela, 1. opt. Jugoslav Mišljenović, 2. opt. Milan Stanković, 3. opt. Dušan Stanković, 11. opt. Joakim Bučko, zajedno sa sada pokojnim Momrom Anđelićem, osnovali u Mikluševcima tzv. Štab teritorijalne obrane, kao organ mjesne vlasti, u kojem je sada pokojni Momir Anđelić obavljao dužnost komandanta, 2. opt. Milan Stanković zamjenika komandanta i 11. opt. Joakim Bučko dužnost političkog komesara, a sada pokojni Živan Ćirić i pokojni Janko Kiš, zajedno sa 6. opt. Petrom Lenderom, 12. opt. Mirkom Ždinjakom, 14. opt. Draganom Ćirićem i 15. opt. Milanom Bojanićem, dužnost članova navedenog štaba, a ostali optuženici kao pripadnici tzv. TO, u navedenom razdoblju protivno čl. II Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, u namjeri da se stanovništvo nesrpske narodnosti protjera iz vlastitih domova i na tom prostoru sprijeći i uništi život tih naroda, isto zastrašivali a njihovu imovinu pljačkali i oduzimali za sebe ili u korist nelegalne vlasti tzv. SAO Krajine ili uništavali, te prema njima nečovječno postupali i nanosili im velike patnje, ozljede tjelesnog integriteta i ubijali ih, kao i prinuđivali na prinudni rad, pa su radi ostvarivanja navedenog cilja zajedno ili pojedinačno učinili slijedeće:

**opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, i opt. Zdravku Simiću** se stavlja na teret da su dana 4. listopada 1991. godine, ispred zgrade MZ Čakovci, zajedno sa sada pokojnim Živadinom Ćirićem, napali oštećene Đuru Bikia, Eugena Hajduka i Slavka Hajduka, koji su došli, zajedno sa sada pokojnim Slobodanom Anđelićem, na pregovore sa predstavnicima JNA i uz njihovo jamstvo da im se neće ništa dogoditi. Udarali su ih rukama, nogama i kundacima po tijelu i glavi, uslijed čega je oštećeni Đuro Biki zadobio krvne podljeve u predjelu obje strane rebara i napuknuće III pršljena u zatiljnom dijelu glave. Oštećeni Eugen Hajduk je zadobio nekoliko krvnih podljeva po licu i tijelu. Sada pokojnom Živadinu Ćiriću dopustili da prijete oštećenom Đuri Bikiju da će ga ubiti i da mu savlja bombu u usta, da mu bombom polomi i izbije jedan zub. Nakon toga oštećenima Đuri Bikiu i Eugenu Hajduku dopušteno je da se vrate u svoje selo, a Slavka Hajduka su zadržali kao taoca, kojemu se poslije toga gubi svaki trag,

**opt. Jugoslavu Mišljenoviću, opt. Milanu Stankoviću i opt. Mirku Ždinjaku** se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, tijekom okupacije, s više NN pripadnika TO, u više navrata pretresali kuću Janka Papuge,

**opt. Mirku Ždinjaku, opt. Zlatku Nikoliću i opt. Jovanu Cici** stavlja se na teret da su točno neutvrđenih dana i mjeseci, u razdoblju od 8. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u nekoliko navrata, prilikom ispitivanja u prostorijama tzv. „stanice milicije“, oštećenog Mihajla Hajduka tukli gumenom palicom, nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu, a **opt. Jovan Cico** mu je stavljao nož pod vrat zadavši mu pri tome posjekotinu na lijevoj strani vrata,

**opt. Jaroslavu Mudrom, opt. Nikoli Vlainiću, opt. Jovanu Cici, opt. Darku Hudaku i opt. Saši Hudaku,** stavlja se na teret da su dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u prostorijama Štaba TO u školi, za vrijeme istjerivanja mještana, čuvali stražu s uperenim puškama u sve one koji su bili na spisku za protjerivanje i koji su pod takvim okolnostima morali potpisati izjavu da svu svoju imovinu ostavljaju mjesnim vlastima,

**opt. Jovanu Cici i opt. Đuri Krošnjaru** se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, u večernjim satima, u veljači 1992. godine, u Mikluševcima, došli u kuću oštećenog Mihajla Hirjovatija i iz prijetnju puškom zatražili od ovoga sav novac koji ima ili će mu u suprotnom ubiti sinove, nakon čega im je imenovani dao 300 DM,

**opt. Petru Lenderu, opt. Joakimu Bučku, opt. Draganu Ćiriću, opt. Zdenku Magoču, opt. Ćedi Stankoviću i opt. Janku Ljickaru** se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana krajem siječnja 1992. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, u smislu prethodnog dogovora, zajedno sa sada pokojnima Mommirom Anđelićem, Joakimom Lenderom, Dušanom Anđelićem i Živadinom Ćirićem, odlučili usmrtiti članove obitelji Holik, te su to zajednički i učinili slijedeće noći tako što su u Mikluševcima, u ulici Narodnih heroja, iz kuće br. 35, bacivši prethodno u dvorište te kuće dimnu bombu, odveli supružnike Veroniku Holik i Julijana Holika i njihovog sina Mihajla Holika, u šumu „Jelaš“ u blizini Lovasa, udaljenu oko 7 km od Mikluševaca, te nedaleko od restorana „Jelaš“ ubili članove obitelji Holik,

**Svim optuženicima** se stavlja na teret da su:

- u Mikluševcima, kao pripadnici Štaba TO, za sve mještane nesrpske nacionalnosti uveli policijski sat, koji je trajao od 17.00 sati do 06.00 sati, izdavali posebne propusnice za kretanje po selu i izvan sela, na koji način u potpunosti spriječili slobodno kretanje mještana,

- za sve mještane uveli radnu obvezu u vidu sječe šume, izvlačenja i odvoženja drva, obavljanja poljskih radova (sjetva i branje kukuruza), dok su žene morale ići brati i istovarivati zadružni kukuruz i kukuruz mještana srpske nacionalnosti i čistiti seoski dom, a što su sve radili bez hrane i vode i bez ikakve naknade,

- nakon ubojstva članova obitelji Holik, naredili Petru Mudrom da mora u njihovom dvorištu, u Mikluševcima, kruniti njihov kukuruz, gdje je okrunio 15 tona kukuruza, koji su odvezli u nepoznatom pravcu,

- dana 17. svibnja 1992. godine, temeljem zaključka sa sjednice MZ i tzv. Štaba TO Mikluševci, održane dana 25. studenoga 1991. godine, na kojoj je pod točkom 3. dnevnog reda pročitana lista mještana koji nisu podobni i odlučeno da se isele, zajedno sa Mikom Rakićem i Ljubinkom Vladislavljevićem i sada pokojnima Jankom Kišom, Milenom Kovačevićem, Mommirom Anđelićem, Slobodanom Anđelićem, Radojem Jeremićem, Joakimom Lenderom, Kirilom Builom i Dušanom Anđelićem, popisali mještane Mikluševaca, većinom rusinske i drugih nesrpskih narodnosti te im predočili da moraju napustiti selo, a potom tijekom noći 17/18. svibnja 1992. godine bacali bombe pred njihove kuće i u njihova dvorišta, da bi ih dana 18. svibnja 1992. godine okupili ispred zgrade škole i prisilili oružjem da potpišu izjave o tome da dobrovoljno napuštaju selo i da svu svoju imovinu ostavljaju vlastima tzv. SAO Kajine, natjeravši ih u pristigle autobuse, uzimajući im pri tome novac, nakit i druge vrijedne predmete koji su navedeni mještani imali uz sebe, da bi na taj način protjerali iz sela ukupno 98 osoba,

**opt. Jugoslavu Mišljenoviću** stavlja se na teret:

- da je nakon okupacije Mikluševaca, u više navrata, sa NN pripadnicima TO, dolazio u dvorište obiteljske kuće Đure i Nađe Mudri, te vršio pretres kuće,
- u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, iz dvorišta Ane Holik uzeo njen kombajn,
- dana 13. ili 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Mommirom Anđelićem, privedo u zatvor u Domu kulture, na ispitivanje Branka Batakovića, Adama Marića, Miroslava Mudrog, Mihajla Mudrog zvanog „Mižun“ i Vladimira Homa, te s uperenom puškom u iste, naredio da se svi okrenu licem prema zidu i stave ruke na leđa, tako da kada spuste glavu dodiruju zid. U tom položaju je Branko Bataković morao stajati oko dva satta, a potom ga je posjeo u jednu stolicu na način da je sjedio na njoj trbuhom okrenutim prema naslonu i raširenih nogu, dok ga je cijelo to vrijeme nepoznati muškarac stalno udarao pendrekom po vratu i ključnim kostima, a drugi nepoznati muškarac sa strane na isti način pendrekom po nozi. Kad Branko Bataković nije odmah odgovorio dvojica nepoznatih muškaraca su mu zadavali snažne udarce po vratu, ključnim kostima i rukama i nogama. Zlostavljanje je trajalo oko jedan sat, tijekom kojeg je zadobio ukupno stotinjak slabijih i jačih udaraca,
- u isto vrijeme i na istom mjestu kao što je naprijed opisano, na isti način mučio Miroslava Mudrog, Mihajla Mudrog zvanog „Mižun“ i Branka Marića, uslijed čega je Branko Marić pao sa stolice na pod,
- nekoliko dana prije 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u cilju zastrašivanja i odlaska iz sela, aktivirao i bacio ručnu bombu u dvorište kuće Nevenke Ljekar,
- dana 18. ili 19. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište kuće Mirona Orosa i rekao njegovoj majci Amaliji Oros da mora ići brati kukuruz kod Ace Anđelića, jer će u suprotnom ubiti njega i njegovu obitelj,
- nakon okupacije Mikluševaca uzeo od Vlade Čordaša njegov osobni automobil,
- naredio Mari Hajduk i Mihaelu Hajduku da moraju u zadrugu odvesti njihov traktor Zetor i tamo ga ostaviti, a koji je vrijedio tada oko 8.000,00 DEM,
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Živanom Čirićem, gotovo svakodnevno Janku Verešu, njegovoj supruzi Veri i kćerki Nevenki, prijetio ubojstvom i miniranjem kuće, te svakodnevnim pretresima kuće,
- dana 18. svibnja 1992. godine, u osobnom automobilu kao osiguranje pratio autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca do Mirkovaca,

**opt. Milanu Stankoviću** se stavlja na teret da je desetak dana nakon okupacije Mikluševaca, zajedno s Bogdanom Anđelićem i sada pokojnim Radojem Jeremićem, odvezao iz dvorišta Miroslava Mudrog osobno vozilo marke „Varburg“, vlasništvo Janka Mudrog,

**opt. Petru Lenderu** stavlja se na teret da je:

- točno neutvrđenog dana, između 10. i 14. rujna 1991. godine, u Mikluševcima, naredio Vladimiru Homa da se mora svaki dan javljati u Štab TO, što je ovaj svakodnevno i činio,
- točno neutvrđenog dana, između 13. i 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno s dvojicom NN vojnika JNA, radi ispitivanja odveo u Štab TO Vladimira Homu i stavio ga u jednu prostoriju, koja je služila kao zatvor. U toj prostoriji već su se nalazili zatvoreni mještani Janko Čordaš, Andrija Biki, Đuro Oros, Zdenko Homa i Janko Bučko. U toj prostoriji NN vojnici su tukli Vladimira Homu po glavi, stavljali mu nož pod grlo i cijev puške u usta, uslijed čega mu je sluh oštećen 30%,
- nekoliko dana nakon 8. listopada 1991. godine, tj. nakon okupacije Mikluševaca, s dva NN vojnika JNA, došao u kuću Ljubice Homa i izvršio pretres. Tom prilikom optuženik je Ljubici Homa zadao više udaraca rukom u predjelu lica i kundakom puške u kuk, zadavši joj tako masnice po licu i krvne podljeve u predjelu kuka,
- za vrijeme okupacije u više navrata tjerao Slavicu Hajduk na prisilan rad iako mu je ova rekla da je trudna i da ne može raditi, te ujedno prisiljavao Ljubicu Homa na branje kukuruza najmanje 15-tak puta,

- točno neutvrđenog dana u listopadu ili studenom 1991. godine sa jednim NN vojnikom iz dvorišta Slavice Hajduk odvezao prikolicu od šlepera staru oko 2 godine i vrijednu oko 17.000,00 DEM,
- tijekom travnja 1992. godine, u Mikluševcima, u poslijepodnevnom satima, dok je prolazio ulicom u pratnji jednog oficira JNA, zadao otvorenim dlanom Kirilu Hudaku više udaraca u predjelu lica, od čega su mu ostale modrice po licu,
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, veći broj mještana tjerao da moraju ići na prinudni rad, a posebno više puta Janka Papugu,

**opt. Joakimu Bučku** stavlja se na teret da je na dan protjerivanja iz Mikluševaca, dotjerao ogibitelj Jelene Pap u Štab TO u školi radi iseljenja,

**opt. Mirku Ždinjaku** stavlja se na teret da je:

- dana 9. studneoga 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište Miroslava Mudrog i naredio da mu preda automobil „Renault 5“, star samo jednu godinu, a kada je ovaj to odbio učiniti, udario ga s cijevi kalašnjikova u lijevu stranu rebara i ispalio rafal iznad njegove glave, tako da mu je ovaj morao predati ključeve tog vozila. Budući da nije mogao, zbog onesposobljenosti vozila za vožnju, istoga upaliti i odvesti, naredio je Janku Mudrom da traktorom vozilo odšlepa njegovoj kući, kojom prilikom je s cijevi puške udario ovoga u predjelu leđa, te nakon toga kod istoga došao i odnio prometnu dozvolu, a posbno ga s vezanim užetom oko vrata vukao po dvorištu tražeći pritom granu na koju će ga objesiti,
- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, ispred kuće Miroslava i Janka Mudrog udario Mirona Orosa s cijevi automatske puške u leđa, a sve dok je ovaj imao svezane ruke na leđima,
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, više puta privodio u Štab TO na ispitivanje Vladu Hirjovatija,

**opt. Draganu Ćiriću** se stavlja na teret da je:

- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, priveo u prostorije Štaba TO Miroslava Mudrog, Branka Batakovića, Adama Marića i Vladu Homa radi ispitivanja,
- za vrijeme dok je u Štabu TO sada pokojni Momir Anđelić ispitivao Mihajla Mudrog, ovoga tukao rukama, nogama i kundakom puške,
- pratio kao osiguranje u osobnom automobilu autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca preko Orolika do Mirkovaca,

**opt. Zdenku Magoču** se stavlja na teret da je točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, za vrijeme okupacije, sa Savom Arsićem, iz dvorišta Marije Oros, u Ulici Z. Batakovića br. 46, u više navrata odvezao pojedine strojeve: berač za kukuruz, sijačicu i sjetvospremač,

**opt. Jovanu Cici** stavlja se na teret da je:

- u studenome i prosincu 1991. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, u cilju zastrašivanja, rafalno pucao iz automatske puške po kući Branka Batakovića i u dvorištu kuće Jelene Pavlin po njenom osobnom automobilu, marke „Škoda“,
- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kad je Miroslav Mudri s obitelji u automobilu išao prema školi, radi protjerivanja, kod rusinske crkve, uzeo od njega ključeve i vozilo „Zastava 101“, koji mu nikad nije vratio,
- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, u dvorištu Eugena Hajduka, njegovu sugpuru i dvoje djece postrojio uza zid i držao prema njima uperenu pušku,
- točno neutvrđenog dana tijekom okupacije Mikluševaca, iz dvorišta kuće Ane Juhik, odvezao njihov traktor i prikolicu,

**opt. Đuri Krošnjaru** stavlja se na teret da je:

- dana 27. ožujka 1992. godine, u Tompojevcima, u prostorijama lovačkog doma, nakon što je zajedno sa Đurom Kljajićem prisilno iz Mikluševaca osobnim automobilom dovezao Branka Batakovića, istoga s više osoba udario nogama, gumenom palicom i kundakom puške po cijelom tijelu, kojom prilikom su mu izbili više zuba, zadali napuknuće podlaktice desne ruke i čašice lakta desne ruke,
- istoga dana i na istom mjestu postavio Branka Batakovića uz zid lovačkog doma i naredio mu da raširi ruke i noge, a zatim mu je iz pšištoja po cijelom tijelu pucao gumenim mecima, te ga gađao bajunetom i tako mu načinio posjekotinu na čelu,
- nakon svega navedenog osobnim automobilom odvezao Branka Batakovića na kraj Tompojevaca i izacio ga iz vozila, a potom ga ošamario 4 – 5 puta otvorenim dlanom ruke i udario nogama, na kojima je imao čizme, po cijelom tijelu,
- dana 18. svibnja 1992. godine, na dan protjerivanja mještana, dolaskom autobusa s prognanim mještanima u Orollik, kao čuvar zajedno sa još jednim NN pripadnikom TO, uz prijetnju pištoljem smrću, naredio da sve protjerane osobe predaju novac, devize i druge vrijedne predmete od zlata i druge, nakon čega je išao kroz autobus i u tri najlonske vrećice sakupio točno neutvrđenu količinu novca, deviza i drugih vrijednih predmeta i zadržao za sebe,
- istog dana u autobusu tukao sada pokojnog Vladu Kolbasa, jer isti nije imao novca da mu preda,
- točno neutvrđenog dana u listopadu ili studenom 1991. godine sa jednim NN vojnikom iz dvorišta Slavice Hajduk odvezao prikolicu od šlepera staru oko 2 godine i vrijednu oko 17.000,00 DEM,
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, veći broj mještana tjerao da moraju ići na prinudni rad, a posebno više puta Janka Papugu,

**opt. Darku Hudaku** stavlja se na teret da je:

- u Mikluševcima, dva tjedna prije protjerivanja iz druge kuće Marije Oros, u Ulici Z. Batakovića 24, traktorom odvezao njenu sijačicu i sjetvospremač,
- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kada je Joakim Homa ulazio u prostorije Štaba TO, istoga zaustavio te mu naredio da digne ruke u vis i da se okrene prema zidu, a potom mu zadao tri snažna udarca kundakom puške u predjelu leđa, te mu polomio rebra,
- na dan protjerivanja mještana dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u prostorijama Štaba TO, u školi, s uperenom puškom u Maru Hajduk, uzeo joj jedan sat i nožić,
- pratio kao osiguranje u osobnom automobilu autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca preko Orolika do Mirkovaca,

**opt. Janku Ljickaru** stavlja se na teret da je:

- točno neutvrđenog dana za vrijeme okupacije u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Dušanom Anđelićem, u kući Irine Čordaš, istoj prijetio da će je ubiti jer je pripadnik ustaške obitelji, a potom ju vodio do njene kuće do centra sela govoreći da je treba objesiti, ali zahvaljujući oficiru tzv. JNA u tome je spriječen,

*dakle, u namjeri da djelomično unište neku skupinu, članove skupine ubijali, nanosili im teške tjelesne ozljede i izvršili prinudno raseljavanje stanovništva,*

**pa da su time počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – genocid, opisano i kažnjivo po čl. 119. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.**